

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΕΩΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

● ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 91

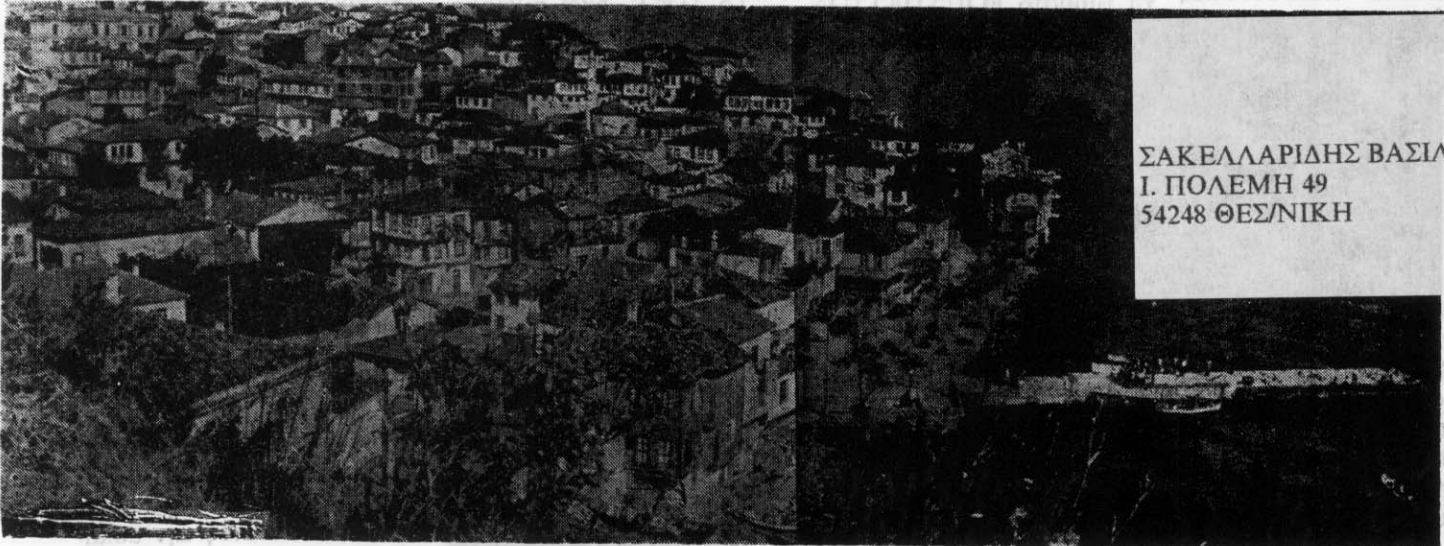
● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1 ΔΡΑΧ.

Γραφεία: Χάψα 1 Τ.Κ. 546 26 Τηλ. 530.756 - 538.498

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 20

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Ι. ΠΟΛΕΜΗ 49
54248 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Γενική άποψη της περιφέρειου πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

Χρέος μας είναι να συνεχίσουμε..... Του προέδρου μας κ. Μήτσου Ιωακείμ

Πέρασαν 76 χρόνια από τότε που πανικόβλητοι και κυνηγημένοι από το άγριο μαχαίρι των Τούρκων εγκατέλειψαν σπίτια, βίδες και πατρίδα οι Τριγλιανοί, οι Βελετεριώτες και όλα τα γύρω χωριά μα και ολόκληρη η Μικρά Ασία.

Ξεριζωμένοι από εκεί που δημιούργησαν, που μεγαλούργησαν και αναδείχθηκαν εγκαταστάθηκαν στην νέα πατρίδα, στην νέα Ελλάδα, φέρνοντας μαζί τους τον πόνο, το δάκρυ, μα πάνω απ' όλα το πείσμα και την υπομονή και επιμονή να ξαναφτιάξουν, να ξανασταθούν στα πόδια τους, να ζήσουν.

Η αγάπη για ό,τι άφησαν δυνάμωσε την νοσταλγία και ενίσχυε την ελπίδα ότι και πάλι θα ξαναγυρίσουν εκεί... Εκεί που είδαν το φως του ήλιου, εκεί που σμιξανε το όνειρο και η πραγματικότητα της νιότης και της ζωής.

Η ακαταμάχητη ελπίδα της επιστροφής μετουσιωνόταν σε ατέλειωτες ιστορίες που βράδυα ολόκληρα επί μήνες και χρόνια ακούγαμε

οι μικρότερο από τους παπούδες και τις γιαγιάδες μας. Ζούσαμε και εμείς με τον καϊμύ. Φανταζόμαστε πριν κοιμηθούμε και εμείς την παλιά πατρίδα, τα σπίτια, τις εκκλησίες, το σχολείο, το νεκροταφείο, την θάλασσα, την Βαϊνού, το καζίνο, τον πάνω μαχαλα, τον κάτω μαχαλά, την «κυψέλη», τα ντάμα, τις ελιές, τον Δεσπότη μας, τον εφοσιωτή Καβουνίδη, τον έμπορο Σάπαρη τους σοβαρούς και επιτηδευμένους Δημογέροντες και στα όνειρά μας παίζαμε και εμείς στις γειτονιές και κολυμπούσαμε στην πεντακάθαρη θάλασσά της.

Γι' αυτό εξακολουθούμε και σήμερα να σεβόμαστε τον τόπο των γενιών μας, να συνεχίζουμε τα ήθη και τα έθιμα, να τιμάμε την ιστορία και τον πολιτισμό τους.

Όταν πρωτοδρόμησε το 1961 ο Σύλλογος των Τριγλιανών αυτ' ήθελε να υπηρετήσει. Να συσπειρώσει τους Τριγλιανούς, να κρατήσει μέσα από τις πολλαπλές δραστηριότητές του τον δικό τους τόπο ζωής, την δική τους κοιλούρα, μα πάνω απ' όλα να συσφύξει τις

ανθρώπινες σχέσεις τους και να αναδείξει την πατριωτική αλληλεγγύη.

Σήμερα όμως όλα είναι διαφορετικά. Ο τρόπος ζωής, η ατομικότητα που επικρατεί και τα πολλαπλά μέσα κοινωνίας (τηλεόραση κ.ά.) και συγκοινωνίας (αεροπλάνα, ατομικά αυτοκίνητα) δεν βοηθούν στους λόγους και στους στόχους των Συλλόγων.

Παράλληλα η νέα γενιά δεν γαλουχήθηκε με τις ιδέες, με την ιστορία, με την ζωή της χαμένης πατρίδας. Ως εκ τούτου αισθάνεται ότι τίποτε δεν την συνδέει με το παρελθόν.

Με όλα αυτά είναι φανερό πως ο δικός μας ρόλος σήμερα πρέπει να είναι διαφορετικός. Παρ' όλα αυτά χρέος μας είναι να συνεχίσουμε.

Θα πρέπει να κρατήσουμε τον Σύλλογο, αλλά θα πρέπει συγχρόνως να παντρέψουμε το παρελθόν με το μέλλον... Θα πρέπει να συνδύσουμε τον τότε τρόπο ζωής με τον σήμερα.

Θα πρέπει να επιλέξουμε τα μεγάλα παραδείγματα πατριωτισμού, κοινωνικής προ-

σφοράς, δημιουργίας, αυτοθυσίας και πίστης στον Θεό και στην Εκκλησία και να αναλάβουμε όλοι μαζί άξιοι συνεχιστές εκείνων να χαράξουμε και να δημιουργήσουμε ακόμη περισσότερα στον δικό μας τόπο.

Με ευθύνη και σοβαρότητα, με αγάπη και μεράκι θα πρέπει να αναδείξουμε την νέα μας διευρημένη πατρίδα τον Δήμο της Τριγλιας σαν τον καλλίτερο της Χαλκιδικής, σαν τον πρότυπο της χώρας μας.

Όλοι μαζί δίχως διακρίσεις, δίχως διαχωριστικές γραμμές θα πρέπει να αγαπήσουμε τον τόπο μας ακόμη πιο πολύ και να συμβάλουμε στην αναδημιουργία του και στην αναμόρφωσή του.

Ο Σύλλογος των Τριγλιανών αλλά και ίσως και άλλοι Σύλλογοι που υπάρχουν ή που θα δημιουργηθούν θα πρέπει να αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος για την πολιτιστική αλλά και κοινωνική αναδημιουργία του Δήμου μας και της νέας μας γενιάς.

Εμείς με τόλμη θα συνεχίσουμε...

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ D.E.I. ARTS SCIENCE & TECHNOLOGY

Από τις σημαντικότερες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι νέοι μας όταν τελειώνουν το Λύκειο, είναι και οι μετέπειτα εκπαιδευτικές επιλογές που θα κάνουν, για να μπορέσουν να αποκτήσουν όσο το δυνατόν περισσότερα προσόντα για καλύτερες προοπτικές εργασίας αλλά και ευρύτερη κοινωνική καλλιέργεια.

Συζητώντας με τον πρόεδρο του «Όμιλου Επιχειρήσεων Στεργίου» κ. Αριόδιο Στεργίου αναφερομαστε ειδικότερα στο D.E.I. που προσφέρει μια εναλλακτική λύση σε νέους ανθρώπους που φεύγουν από την Ελλάδα (επιλογή που συχνά δημιουργεί εργασιακά ή οικονομικά προβλήματα) και τους δίνει τη δυνατότητα να παραμείνουν κοντά στην οικογένειά τους, στους φίλους και στη χώρα τους.

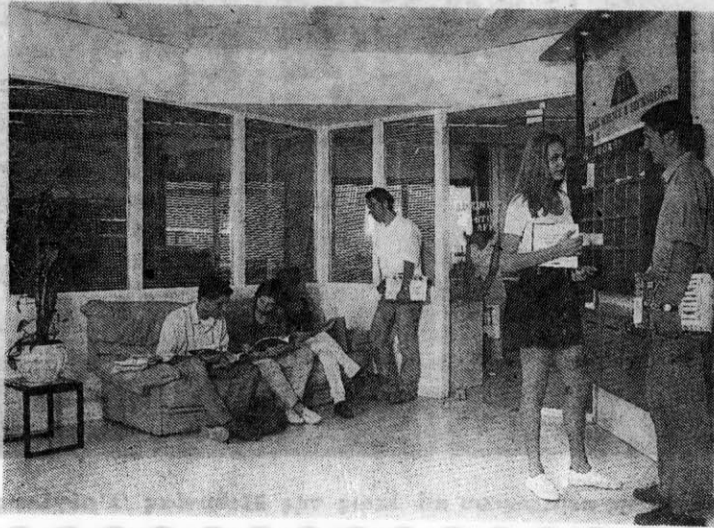
Το 1990 ο Όμιλος Επιχειρήσεων Στεργίου, αποφάσισε να επεκτείνει τις δραστηριότητές του και να προσφέρει μονοετές FOUNDATION σε διάφορες ειδικότητες, ώστε απόφοιτοι Ελληνικών Λυκείων, ηλικίας άνω των 18, να μπορούν να γραφτούν σε Αγγλικά Πανεπιστήμια. Το νέο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα ονομάστηκε D.E.I.

ΓΡΑΦΕΙ Η Κ. ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΣΑΡΑΦΗ ΜΠΑΡΜΠΗ

Το D.E.I. ARTS. SCIENCE & TECHNOLOGY προσφέρει εκτός από τα μονοετή τμήματα FOUNDATION και τριετή τμήματα ECONOMICS, FINANCE, BUSI-

NESS και MANAGEMENT Αγγλική Λογοτεχνία, Κοινωνικές Επιστήμες, COMBUSTERS.

Το D.E.I. έχει αναγνωρισθεί προκαταρκτικά από το πανεπιστήμιο του Λονδίνου ως κέντρο του Εξωτερικού του προγράμματος για το DIPLOMA IN ECONOMICS (υπό την καθοδήγηση του LSE) και είναι το μοναδικό τέτοιο ίδρυμα στην Ελλάδα, που είναι προκαταρκτικά οργανωμένο για να προσφέρει το πλήρες πρόγραμμα διδασκαλίας του DIPLOMA.

NESS και MANAGEMENT σε συνεργασία με τα πανεπιστήμια Λονδίνου (LONDON SCHOOL OF ECONOMICS, LSE) και MIDDLESEX.

Οι ειδικότητες των τμημάτων FOUNDATION είναι διάφοροι κλάδοι: Μηχανικών, Θετικές Επιστήμες, Φαρμακευτική, Αρχιτεκτονική, BUSINESS, Οικονομικά, Νομικά, Ψυχολογία, Μέσα Ενημέρωσης, Δημοσιογραφία,

ως κέντρο του Εξωτερικού του προγράμματος για το DIPLOMA IN ECONOMICS (υπό την καθοδήγηση του LSE) και είναι το μοναδικό τέτοιο ίδρυμα στην Ελλάδα, που είναι προκαταρκτικά οργανωμένο για να προσφέρει το πλήρες πρόγραμμα διδασκαλίας του DIPLOMA.

Το D.E.I. λειτουργεί επίσης ως εξεταστικό κέντρο για το συμβούλιο εξετάσεων

GCE (A LEVEL) των Πανεπιστημίων OXFORD και CAMBRIDGE και είναι εξεταστικό κέντρο για αγγλική γλώσσα του N.E.A.B. (NORTHERN EXAMINATIONS & ASSESSMENT BOARD).

Το διδακτικό προσωπικό του D.E.I. είναι μια ομάδα δασκόντων υψηλών προσόντων. Όλα τα μέλη έχουν MASTER'S ή PHD από Ελληνικά και ξένα Πανεπιστήμια. Το D.E.I. πιστεύει ότι η ποιότητα του διδακτικού προσωπικού είναι το κλειδί για την προώθηση των υψηλών ακαδημαϊκών προτύπων για τους σπουδαστές. Η αναλογία διδακτικού προσωπικού / σπουδαστών είναι χαμηλή και προσφέρει έτσι στους σπουδαστές την ευκαιρία άμεσης και ενεργού συμμετοχής στην διδακτική διαδικασία.

Το D.E.I. είναι ανοικτό για τους σπουδαστές και το κοινό από Δευτέρα έως και Παρασκευή από τις 9.00 έως 21.00. Η Βιβλιοθήκη του είναι ανοικτή καθημερινά από τις 8.30 έως τις 20.30 εκτός Σαββάτου και Κυριακής.

Περισσότερες πληροφορίες από τη γραμματεία. Εθνικής Αμύνης 9, 7ος όροφος, στη Θεσσαλονίκη και στα τηλέφωνα (031) 242.682 239.543, FAX 260.829.

Η πρώτη συνεδρίαση του παραρτήματος Μακεδονίας-Θράκης της Ο.Π.Σ.Ε.

Συνεδρίασε για πρώτη φορά η διορισθείσα διοίκηση του Παραρτήματος Μακεδονίας — Θράκης της ΟΠΣΕ.

Μετά την αλληλογνωριμία των μελών της διοίκησης συζητήθηκαν κυρίως οργανωτικά και λειτουργικά θέματα του Παραρτήματος, βάσει του κανονισμού λειτουργίας του, που ψηφίστηκε στην τελευταία Γενική Συνέλευση

της Ομοσπονδίας.

Στην συνεδρίαση αυτή αποφασίστηκε η οργάνωση εκδηλώσεων τον Σεπτέμβριο για την επέτειο της Μικρασιατικής Καταστροφής. Κλιμάκιο μάλιστα από την διοίκηση θα επισκεφθεί τον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, τον υπουργό Μακεδονίας — Θράκης, τον Νομάρχη και τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης για να τους γνωρίσει την ύπαρξη και λειτουργία του Παραρτήματος της Ομοσπονδίας Προσφυγικών

Σωματείων στην Θεσσαλονίκη αλλά και να ζητήσει την συνδρομή τους για την οργάνωση των εκδηλώσεων για την Μικρασιατική Καταστροφή.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Μήτσου Ιωακείμ παρεμβαίνοντας επισήμανε ορισμένες τροποποιήσεις που πρέπει να γίνουν στον κανονισμό λειτουργίας του Παραρτήματος και ζήτησε να υιοθετηθεί η πρόταση του Συλλόγου μας να γιορτάζουμε κάθε χρόνο τα «ΧΡΥ

ΣΟΣΤΟΜΙΑ» στην Ν. Τρίγλια, όλοι μαζί οι πρόσφυγες και όλα τα Μικρασιατικά Σωματεία.

Επισήμανε τέλος ότι επειδή οι παλαιότερες Διοικήσεις του Συλλόγου μας αποφάσισαν να εγγραφούμε και στην Ομοσπονδία Μικρασιατικών Σωματείων Βόρειου Ελλάδος, το νέο διοικητικό συμβούλιο αποφάσισε να μείνουμε προς το παρόν και στις δύο Ομοσπονδίες (αφού προβλέπεται από τα καταστατικά τους).

Στην μνήμη των χαμένων Πατρίδων θα τιμήσουμε και θα γιορτάσουμε τα ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΕΙΑ '98 στις 13 Σεπτεμβρίου στην Ν. Τρίγλια

Διακρίσεις Συμπατριωτών μας Σοφία Γιαρένη Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ

Η Ζωή μου

Ύστερα από τον καταλαγιασμό τόσοων τραγωδιών. ύστερα από το πέρας της Σκύλας και της Χάρυβδης, από τον ανεπανόληπτο καλασμό του 1922 η σκέψη κινηματογραφική ταινία φαίνεται πάλι μπροστά μου όλα εκείνα τα 29 χρόνια με τις πίκρες, στερήσεις και τους ανθρώπινους καύμους.

Είναι μια ιστορία που ξεκινά από την Τρίγλια της Προποντίδας, του γαλάζιου κόλπου της Μικρασίας. Είναι μια ζωή που απλώνει το χέρι της για λίγη στοργή, για ένα χαμόγελο, για λίγη ελπίδα.

Όλα άρχισαν κάπως έτσι. Ο ξεριζωμένος του Εικοσι δύο σφράγισε για πάντα τη ζωή μας.

Το κινήγητό των Τούρκων μας ανάγκασε να εγκαταλείψουμε τα σπάρια μας. Με την ψυχή στα δόντια μας έβαλαν στο πλοίο του Καβουνίδη στη Ρεδασιό. Με κάποια βοήθεια εγκαταστάθηκαν στις Σπέτσες. Εκεί βάλαμε τις αρχές του νέου ντοκουριού μας. Η μάνα μου με έφερε στη Σχολή να μάθω εργόχειρο. Στα δέκα μου χρόνια έφυγα για την Αθήνα. Μπήκα στο

σπίτι του Γερόλυμου, από την Σμύρνη, για να δουλέψω. Ήταν άνθρωποι καλοί και μ' αγαπούσαν. Ύστερα από καιρό ήρθαν και οι γονείς μου στη Ραφήνα. Εκεί αποκαταστήθηκαν ως πρόσφυγες. Είχα επαφή μαζί τους, πήγαινα και τους έβλεπα τακτικά.

Στα δεκάξι μου χρόνια γνώρισα τον Χρυσόστομο, αγαπηθήκαμε, παλέψαμε για την επιβίωσή μας, δύσκολα τα χρόνια.

Μπήκα οικονομία στο σπίτι του Σπύρου Τρικούπη, σεβαστή οικογένεια. Ύστερα καμαριέκα στον Αλέξανδρου Τριανφυλλάκου στη συνέχεια ταγείρισσα στον Άγγελου Μεταξά στον Πειραιά.

Με τα λίγα γράμματα που έμαθα στην πατρίδα μου την Τρίγλια, αραδιάζω την ζωή μου έτσι σαν βιογραφία, σαν μυθιστόρημα. Τακτικά γυρνώ το νου μου στα περασμένα. Μέσα από τις αντιξοότητες, τα κινήγητά των —δικών μου και ξένων— η ελπίδα, η αγάπη, η δίψα για τη ζωή με κράτησαν στα πόδια. Στο τέλος δεν έχασα, κέρδισα.

πτον μακροχρόνιες σχέσεις. Άλλοι συναντούνται τυχαία νιώθουν την ακαταμάχητη ερωτική έλξη και σημαδεύονται από την μοίρα, την άρνησή, την ολοκλήρωση και το κούμπω μιας συνεχούς ανανεούμενης φιλοπαιγμοσύνης.

Περισσότερο πηγαίο και πλούσιο λυρισμό, μία δυνατή τάση φυγής και μία μακρινή σουρεαλιστική χαρακτηριστική επίδραση. Η ποίηση της Γιαρένη είναι σφριγηλή και ρωμαλαία. Υποβάλλει στον αναγνώστη την ευρυματική εικόνα και την λεπτομέρεια. Δείχνει μία ωριμότητα.

Επιτελεί καλές στιγμές της ποίησης. Στέκεται ως ευκάριστη έκπληξη με ανανέωση στη μορφή. Η Σοφία Γιαρένη σ' όλα τα βιβλία της περιλαμβάνει και ποιήματα που έχουν ένα συνδυασμό και μία σύνδεση με τα πεζά κείμενα. Ο πυκνός αρμονισμένος λόγος τους γεμάτος καθαρότητα δονεί τις λεπτές κορδές της καρδιάς. Δημιουργώντας τα τελευταία επιτεύγματα του ποιητικού λόγου με λυρικά μέσα και πρωτεύει λυρική φύση. Η πνευματική της δημιουργία δοσμένη σε μ'α ποίηση ελλειπτική, υπαινικτική, γεμάτη τρυφερότητα, συγκλονίζει και φωτίζει άπλετα καταστάσεις. Τα πεζά κείμενα της Γιαρένη είναι αποκαλυπτικά ντοκουμέντα μιας περιπετειώδους ζωής. Το ύφος της είναι προσωπικό και η γλώσσα αφεγάδιαστη. Με σπάνια διεισδυτική ματιά συλλαμβάνει την βαθύτερη ουσία, αποκαλύπτει με εκφραστική άνεση, συνθετική πληρότητα και οδηγεί τον αναγνώστη στις γνησιότερες καταβολές της λογοτεχνίας. Με πληρότητα και τεχνική αρτιότητα, παρατηρητικότητα και ευρυματική φαντασία η Γιαρένη πλάθει ένα λόγο αναλυτικό με ιδιωματισμούς, πλάθει χαρακτήρες αρχιτεκτονημένους σοφά.

Το δέσιμο τώρα μεταξύ ποίησης και πεζού λόγου που κυριαρχεί στην λογοτεχνική της γραφή δημιουργεί σύγχρονες μοντέρνες αισθητικές στην τέχνη του λόγου, με γλώσσα περιεκτική και σμιλευμένη. Εκπέμπει έναν ουμανισμό, αναζητά την λύτρωση σε χώρους όπου ευαγγελίζεται η χαρά της ζωής.

Προκαλεί μία μορφική πρωτοτυπία, πρωτοπορητική

και εικονοπλαστική. Επιχειρεί το σπάσιμο της μαρφής αναζητώντας απεγνωσμένα την απόλυτη ελευθερία της έκφρασης και παραδίνοντας σ' ένα ολοκληρωτικό φορμαλισμό ένα λόγο απλό, σοφό που προσελκύει με την σωστή τοποθέτηση.

Η Γιαρένη είναι ποιήτρια με γόνιμη στιχογραφική ευχέρεια, λυρική ευφορία, πράξη και λευκόμενο λόγο.

ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΠΕΤΜΕΖΑΣ
Για τα πιο πάνω ο Γιάννης Καριδής γράφει:

Όλα γράφτηκαν αυθόρμητα, έχουν την αξία τους για τι είναι αληθινά. Δίνονται παραστατικά, πολλές πτυχές της ανθρώπινης τραγωδίας. Η προσφυγιά του 22 παίρνει εδώ τις δικές της διαστάσεις.

Νομίζω πως το κείμενο αυτό αποτελεί ένα ντοκουμέντο ανθρώπινου αγώνα. Με μια προσηγμένη γλωσσική και συντακτική επιμέλεια, μπορεί ν' αποτελέσει το κάτι άλλο στην αυτοβιογραφική μυθιστορία. Αυτή που εδραιώθηκε από έναν Μακρυγιάννη και επεκτάθηκε από έναν Κόντογλου.

Προσωπικά πιστεύω στην αξία του κειμένου.

Αθήνα, 16 Νοεμβρίου 1990

Αγαπητή κ. Γιαρένη,
Σας συγχαίρω για το θαυμάσιο βιβλίο σας «Της ζωής ο λαβύρινθος! διηγήματα και ανέκδοτα του λόγου, της τέχνης και της αγάπης».

Ο λόγος σας υπηρετεί την Χριστιανική Ηθική, μετωμένος καθώς είναι από αγάπη, πλούτον αισθημάτων και υψηλή πνευματική ποιότητα.

Πρώτα ο Θεός για το βιβλίο σας θα δημοσεύσω βιβλιοκρισία στο περιοδικό «Δαυλός».

Με εκτίμηση
Νίκος Χ. Χαρακάκος

Ο Δήμαρχος Αθηναίων
Αθήνα, 12 Ιουνίου 1996
Αριθ. Πρωτ. 1.874

Αγαπητή κυρία Γιαρένη,
Σας ευχαριστώ θερμά για την ευγενική σας θεράμ, να μου αποστείλετε το υπέροχο ποιητικό σας έργο «Της Αγάπης και της Προσφυγιάς».

Με τα συγχαρητήριά μου, σας στέλνω και τις πιο εγκάρδιες ευχές μου για υγεία και δύναμη για τη συνέχιση του άξιου συγγραφικού σας έργου.

Με εκτίμηση
Δημ. Α. Αβραμόπουλος

«Της ζωής ο λαβύρινθος»

Από τις εκδόσεις «ΔΡΥΜΟΣ» κυκλοφόρησαν και τα τέσσερα βιβλία της Σοφίας Γιαρένη: «Η ιστορία μου» αυτοβιογραφικό, «Αναμνήσεις από την Ελλάδα και την Τρίγλια», «Αγάπη και προσφυγιά» και «Της ζωής ο λαβύρινθος» για το οποίο θα αναφερθώ σ' αυτή την κριτική.

Φιλοσοφώντας τον σημερινό κόσμο ή συγγραφέας κυριαρχεί το στοιχείο της ζωγόνας δροσιάς του ανθρωπισμού και ο αιώνιος λίβας της αγάπης. Στο συγκεκριμένο βιβλίο περιγράφοντας γεγονότα συνταρακτικά, δραματικά και συγκλονιστικά, καθώς και ηρώους θέτει τους ήρωές της κάτω από συνθήκες δοκιμασίας πείρας, αντίθεσης, δύναμης και τόλμης. Η Γιαρένη ασχολείται λογοτεχνικά με όνειρα εφηβικά, κομμάτια του ταξιδιού της ζωής, αποκαλύ-

πτοντας ένα πιθανό κόσμο. Η γυναίκα στη λογοτεχνία της ανάλογα τις περιστάσεις και περιπτώσεις αναδύονται το αιώνιο θήλυ η αγχιστροφή συμβία, η κοπέλλα με τα απλά όνειρα που τα περιπλέκει με μία εγγενή νεύρωση. Είναι σύμβολο και είναι πραγματική. Ο ρυθμός και η πλοκή στην αφήγηση των συμβάντων του βιβλίου τίθενται από την συγγραφέα μέσα από ευρυματικότητα οικανών, πειστικότητα συνασθημάτων και φυσικά κρατούν αδιάπτωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη απ' την αρχή ως το τέλος. Η γλώσσα που χρησιμοποιεί η Γιαρένη είναι στρωτή, η σωστή δημοτική της καθημερινής ομιλίας δοσμένη με ειλικρίνεια και ρεαλισμό. Οι ήρωές της είναι ψυχολογημένοι. Πρόσωπα καθημερινά που συναντούνται συνδέονται μεταξύ τους και συνά-

Η Γενική Συνέλευση του Παραρτήματος του

Με την ιδιότητα της γεν. γραμματέως του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας του Συλλόγου μας αλλά και με την ευθύνη της προέδρου της Γενικής Συνέλευσης αυτής — μετά από πρόταση του προέδρου κ. Ιωακείμ Μήτσου και μετά την ομόφωνη απόδοσή της προτάσεώς του από τα παρευρισκόμενα μέλη — συνέταξα το παρακάτω πρακτικό Γ.Σ.

Σήμερα Κυριακή 17 Μαΐου 1998 ώρα 10.30 π.μ. στην αίθουσα διαλέξεων «Ιορδάνη Στεργίου» του Πολιτιστικού μας Κέντρου στη Ν. Τρίγλια πραγματοποιήθηκε Γ.Σ. με σκοπό τον ετήσιο απολογισμό πεπραγμένων όπως ορίζει το καταστατικό μας.

Μετά το καλωσόρισμα της προέδρου της Γ.Σ. τον λόγο είχε ο πρόεδρος Απανταχού Τριγλιανών κ. Ιωακείμ Μήτσου.

— κ. Μήτσου: Όταν αναλάβαμε τον σύλλογο πριν ένα χρόνο είχαμε πει ότι κάθε τρία χρόνια θα κάνουμε εκλογές και κάθε χρόνο Γ.Σ., όπου θα γίνονται προτάσεις από τα μέλη και θα καθορίζεται η πορεία του Συλλόγου για τον επόμενο χρόνο.

Διαδέξαμε η Γ.Σ. να γίνει στην Ν. Τρίγλια και όχι στη Θεσσαλονίκη γιατί τα περισσότερα μέλη του Συλλόγου μας βρίσκονται στην Τρίγλια. Βέβαια αυτή η Γ.Σ. δεν έχει μεγάλη συμμετοχή μπροστά στην αγάπη, που έχουν οι Τριγλιανοί για τον Σύλλογό μας. Και είναι αυτό κακό σημάδι, που ο κόσμος δεν στρέφεται στους Συλλόγους. Όμως εμείς πρέπει να τους πείσουμε ναρθούν κοντά μας.

Εκκινώντας μετά την εκλογή μας συμφωνήσαμε να είμαστε για ενάμιση χρόνο πρόεδρος εγώ και τον υπόλοιπο της τριετίας ο κ. Στεργίου. Όμως μετά από ένα διάστημα λειτουργίας μας σε συζήτηση που είχα μαζί με τον κ. Στεργίου μου είπε ότι κάνεις πολύ καλή δουλειά, αγαπάς τον Σύλλογο και τους Τριγλιανούς, διακαίονται η απόφασή μας να είσαι εσύ πρόεδρος στην αρχή, γι' αυτό σε παρακαλώ να παραμείνεις και όλην την τριετία.

Μόλις αναλάβαμε πραγματοποιήσαμε με μεγάλη επι-

τυχία τον ετήσιο κορό μας, βελτιώνοντας έτσι τα οικονομικά μας που από 12.000 δραχ. που ήταν όταν αναλάβαμε τα φθάσαμε στις 500.000 δραχ. σήμερα.

Στην συνέχεια με πολύ κέφι και κορό, γλεντήσαμε και την Τοκνοπέμπτη.

Συγχρόνως αρχίσαμε την μεταφορά των γραφείων μας στην Χάμα 1, εκεί που με την προσφορά και βοήθεια του κ. Στεργίου έχουμε σήμερα τα πιο σύγχρονα γραφεία. Χωρίς να πληρώνουμε ούτε μία δραχμή έχουμε γραμματική υποστήριξη, τηλέφωνο, FAX, αυτόματο τηλεφωνητή και κομπιούτερ για μηχανοργάνωση του μητρώου μας.

Οφείλουμε πολλά στον αντιπρόεδρό μας κ. Αρμόδιο Στεργίου, αξιόσυνεχστη της οικογένειας Στεργίου, που όλοι γνωρίζουμε την πολυετή προσφορά του πατέρα του Ιορδάνη στον Σύλλογό μας, αλλά και του παππιού του Αρμόδιο στην παλιά πατρίδα.

Αποφασίσαμε την αλλαγή τόσο στο οχήμα όσο και στην ύλη της εφημερίδας μας «ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ», η οποία εκδίδεται κάθε τρίμηνο και διανέμεται ταχυδρομικώς σε όλα τα μέλη μας απανταχού της γης. Επίσης αποστέλεται σε όλα τα Μικρασιατικά και πρόσφυγικά σωματεία και πολύ σύντομα σε όλους τους βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Ξεκαθαρίσαμε το μητρώο των μελών μας από της ιδρύσεως του Συλλόγου μέχρι και σήμερα και συμπηλάβαμε στην μηχανοργάνωσή του τα μέλη μας που κατοικούν στην Ν. Τρίγλια. Προσπαθούμε να κάνουμε το ίδιο και για τα μέλη μας που κατοικούν στην Αυστραλία, στον Καναδά, και στην Αμερική και στα άλλα μέρη του κόσμου. Επιτέλους α αναλάβει την πρωτοβουλία κάποιος συμπατριώτης μας από την Αυστραλία ή τον Καναδά να επικοινωνήσει με τους εκεί Τριγλιανούς και να ενημερώσει τον σύλλογο για τα πραγματικά μέλη μας που διαμένουν ε-

κεί.

Πραγματοποιήσαμε και άλλη εκδήλωση στην Θεσσαλονίκη, όπου μεταξύ των άλλων προβάλαμε βιντεοκασέτα με πρόσωπα που δεν ζουν πια και που μιλούσαν με πόνο για την παλιά πατρίδα και τον ξεριζωμό, αλλά και με αγάπη και ελπίδα για την νέα πατρίδα και για την καινούργια ζωή τους.

Δείξαμε ακόμη μια φορά ότι η προσφυγιά δεν ξεχνιέται. Μαζί με το παράρτημα μας στην Ν. Τρίγλια οργανώσαμε εκδηλώσεις για τα «Χρυσοστόμα '97». Μνήμη, νοσταλγία και αγάπη για την χαμένη πατρίδα, για τον ξεριζωμό αλλά κυρίως για το μεγάλο κοινωνικό και εθνικό έργο που Ιερομάρτυρα Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, κυριάρχησαν την ημέρα εκείνη.

Αποφασίσαμε και ήδη αγιογραφήθηκε η εικόνα του Αγίου μας Χρυσοστόμου Σμύρνης, δωρεά της οικογένειας Νικ. Βεζυρτζή, η οποία προσωρινά μέχρι της ανεγέρσεως του Ιερού Ναού στην μνήμη του, θα βρίσκεται σε ωραίοτατο εικονοστάσι, δωρεά του Παραρτήματός μας της Ν. Τρίγλιας, στην εκκλησία της Παντοβασιλείας.

Παράλληλα αγιογραφήθηκαν και μικρότερες εικόνες του Αγίου που μπορούν όλοι οι Τριγλιανοί να προμηθευτούν από τον Σύλλογο και το Παράρτημά μας.

Προβληματιστήκαμε πολύ για την πραγματοποίηση στο μέλλον και άλλου ετήσιου κορού μετά τον ότι και τόσο επιτυχημένο φετινό κορό μας. Δεν γνωρίζουμε τι φταίει, αλλά η συμμετοχή των πατριωτών μας από την Τρίγλια ήταν πολύ μικρή.

— Λύσαμε το μεγάλο ζήτημα είσπραξης των συνδρομών των μελών μας της Θεσσαλονίκης, προσλαμβάνοντας έναν εισπράκτορα ο οποίος πηγαίνει κατόπιν τηλεφωνήματος στα σπίτια και εισπράττει την συνδρομή.

Έτσι πετύχαμε σχεδόν όλοι οι Τριγλιανοί της Θεσσαλονίκης να αισθανθούν την χαρά ότι συνδράμουν και οικονομικά τον Σύλλογο. Την ίδια τακτική θα ακολου-

θήσουμε και για το 1998.

Άφησα τελευταίο να επισημάνω την άριστη συνεργασία μας με το παράρτημά μας στην Ν. Τρίγλια. Μια συνεργασία που στηρίζεται στην αγάπη που έχουν όλα τα μέλη και των δύο Διοκητικών Συμβουλίων προς την Τρίγλια και τους Τριγλιανούς, αλλά πολύ περισσότερο στην καρά και στην ευχαρίστηση που υιώνουν όταν κοιτάζουν και προσφέρουν για να διατηρηθούν τα ήθη και τα έθιμα, την μνήμη και την σπουδαιότητα, τον πολιτισμό και την κουλτούρα της Τρίγλιας, της Ιωνίας, της Μικράς Ασίας, της χαμένης Ελλάδας.

Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε με την ίδια δύναμη όλοι μαζί αγκαλιάζοντας όλους τους Τριγλιανούς, ανεξάρτητα απ' τον τόπο προέλευσής τους, ντόπιους, βελετεριώτες, μπροζαλύτες, μπαργιακλιώτες και άλλους για να μπορέσουμε αδελφωμένοι να βοηθήσουμε αυτόν τον τόπο, την νέα μας πατρίδα, την δική μας πατρίδα, και να ανοίξουμε ορίζοντες προόδου και ευτυχίας για το μέλλον και τα παιδιά μας.

Μελανό σημείο σ' αυτήν την ενότητα είναι η απόφαση ορισμένων στην Ραφήνα να ξεκόψουν το εκεί μελισσιών των συμπατριωτών μας από την μεγάλη οικογένεια των Τριγλιανών. Εμείς διατηρούμε στο καταστατικό μας το παράρτημα της Ραφήνας. Πιστεύουμε και ελπίζουμε να σκεφθούν καλύτερα και να ξαναομιξουμε όπως τον παλιό καλό καρό με τον Θανάση Πιστελάκη, τον Βασίλη Βουδούδη, τον Διογένη Παπατζή και τόσους άλλους καλούς πατριώτες.

Δεν δεχθήκαμε την παραίτηση που υπέβαλε τόσο από την εξελεγκτική επιτροπή, όσο και από μέλος του Συλλόγου ο πιο καλός μας συνεργάτης, ο ακούραστος εργάτης του Συλλόγου, ο επί πολλά χρόνια Ταμίας του Διοικητικού μας συμβουλίου ο καλός μιας συμπατριώτης Φάνης Κάρατος,

Συλλόγου μας και του στην Ν. Τρίγλια

μετά την παρεξήγηση που έγινε στην περυσινή Γενική μας Συνέλευση, σχετικά με την λογιστική τακτοποίηση του Ταμείου. Επειδή αυτά επιδόθηκαν και εγκρίθηκαν από την τότε Γεν. Συνέλευση κανείς δεν μπορεί να αναποχεύει παρεξηγήσεις του παρελθόντος.

Θεωρούμε τον Φάνη δικό μας άνθρωπο και τον θέλουμε με όπικ και πρώτα κοντά μας, γι' αυτό δεν δεχθήκαμε την παραίτησή του.

Στην συνέχεια η πρόεδρος της Γ.Σ. κ. Χρ. Σαράφη έδωσε τον λόγο στον πρόεδρο του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας του Συλλόγου απανταχού Τριγλιανών κ. Νίκο Καλιπάκη, ο οποίος πριν ξεκινήσει τόνισε ότι η εκκλησία είναι πρόθυμη να δεχθεί το προσκυνητάρι με την εικόνα του Αγίου Σμύρνης η οποία βρίσκεται στο ιερό και όσο για τον κ. Φάνη Καραπση επεμπε κανείς δεν αμφισβητεί την προσφορά του. Εμείς τι να πούμε —είπε χαρακτηριστικά— λιγά ακούσαμε;

Κατόπιν ο κ. Νίκος Καλιπάκης αφού καλωσόρισε τον κόσμο αναφέρθηκε στις εκδηλώσεις που έγιναν στο Πολιτιστικό Κέντρο μέσα στα δύο χρόνια από τα εγκαίνια του.

Εκδηλώσεις που οργανώθηκαν από το Δ.Σ. αλλά και εκδηλώσεις από άλλους φορείς της Ν. Τρίγλιας και του ΚΕΦΟ και οι οποίες είναι οι εξής:

— Εγκαίνια του Πολιτιστικού Κέντρου Λαογραφικού Μουσείου.

— Εκδήλωση του Συλλόγου σε συνεργασία με το ΚΕΦΟ για την Διεθνή ημέρα οικογένειας και την εξέλιξη της φτώχειας με ομιλητή τον κ. Παναγιώτη Γρηγορίου Διευθυντή της ψυχιατρικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Χαλκιδικής στον Πολύγυρο.

— Ομιλία του πατριώτη μας κ. Αλέξανδρου Κοκακίδη υποπλοίαρχου του Πολεμικού Ναυτικού Γιατρού και διευθυντή της ψυχιατρικής κλινικής του Ναυτικού Νοσοκομείου Αθηνών με θέμα:

Ο τρόπος ζωής και η ψυχική υγεία του ανθρώπου.

— Εκδήλωση για την Μικρασιατική Καταστροφή και την εορτή του ιερομάρτυρα Χρυσόστομου Σμύρνης — Χρυσόστομα —

— Εκδήλωση με το ΚΕΦΟ για την διεθνή ημέρα της τρίτης ηλικίας.

— Ομιλία του κ. Άρη Πουλιανού - Προέδρου της Ανθρωπολογικής Εταιρείας Ελλάδος με θέμα: Η παρουσία του Ανθρώπου στη Χαλκιδική.

— Η παιδική ακηγή Μαρέλη παρουσίασε το έργο η Κοκινόσκουφιτσα.

— Ομιλία του κ. Κρισό εδικού παθολόγου και υπεύθυνου για το Ε.Ι.ΤΖ στο Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ, στους μαθητές του Λυκείου Ν. Τρίγλιας.

Συμμετοχή του Συλλόγου σε Χριστουγεννιάτικη Γιορτή του ΚΕΦΟ και του ΚΑΠΗ.

— Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση των Νηπιαγωγείων Ν. Τρίγλιας.

— Ομιλία του καθηγητή κ. Κωνσταντίνου υπεύθυνου Αγωγής υγείας Μέσης Εκπαίδευσης Νομού Χαλκιδικής με θέμα: Η υγεία του ανθρώπου και οι συνέπειες του καπνίσματος και του ποτού.

— Γιορτιστική εκδήλωση —κόψιμο της πίτας— του Συλλόγου με συμμετοχή της Μικτής χορωδίας του Δήμου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης την παραδοσιακή ορχήστρα του Πολιτιστικού Συλλόγου Σημάντρων και του Λυκείου Ν. Τρίγλιας.

— Παιδικό θέατρο Μαρέλη με το τραγικό Κοινοβούλιο.

— Χορός των Απανταχού Τριγλιανών στο Κέντρο Κούνιες Θεσσαλονίκης.

— Εκδήλωση του Συλλόγου «Φίλοι του Ιπποκράτη» Θεσσαλονίκης για Ιατρική φροντίδα και πρόληψη με ομιλητές επιτελείο γιατρών του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης υπό τον κ. Κ. Βακλόπουλο Διευθυντή της Ουρολογικής του Ιπποκρατείου.

Δεξίωση στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου μετά

από μνημόσυνο στον Ιερό Ναό στην μνήμη του ιδρυτή του Συλλόγου Νικολάου Μπόλκα.

Εκδήλωση των Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων των Δημοτικών Σχολείων για τα Ναρκωτικά.

Εκδήλωση του ΚΕΦΟ για την διεθνή ημέρα οικογένειας.

Εκδήλωση του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου — Λυκείου Ν. Τρίγλιας σε συνεργασία με καθηγητές και μαθητές του σχολείου στη μνήμη της καθηγήτριάς Αντωνιάδου Ολυμπιάδας.

— Χριστουγεννιάτικη γιορτή του Γυμνασίου Ν. Τρίγλιας.

— Συναυλία Βυζαντινής Μουσικής των μαθητών του Ωδείου Ν. Μουδανιών.

— Εκδήλωση του Μπάσκετ Ν. Τρίγλιας — Κόψιμο της πίτας.

— Εκδήλωση της διεθνούς Αμνηστίας και Λυκείου Ν. Τρίγλιας.

— Γιορταστική εκδήλωση του Λυκείου για την 25η Μαρτίου.

— Εκδήλωση από την ΝΕΛΕ Χαλκιδικής για κυκλοφοριακή Αγωγή στα παιδιά Γυμνασίου — Λυκείου Ν. Τρίγλιας.

— Εκδήλωση του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου Λυκείου Ν. Τρίγλιας, με ομιλητές Ιον τον κ. Δημήτριο Ποθητό Διευθυντή Λυκείου Ν. Τρίγλιας, 2ον την κ. Μαρία Χαριστού υπεύθυνη του ΣΕΠ στο Νομό μας.

Εκτός όμως από τις εκδηλώσεις στο Πολιτιστικό Κέντρο πραγματοποιήθηκαν:

— Δημέρη εκδρομή στο Καρπενήσι Προσκύνημα στη Παναγία του Προσού και επίσκεψη στα Λουτρά Υπάτης και στα Αμπελάκια μέσω Λαμίας.

— Επίσκεψη στο Βυζαντινό Μουσείο Θεσσαλονίκης.

— Καλοκαιρινές επισκέψεις στα Ξενοδοχεία Αλεξάντερ, Μακεδονία και στην Καλλιθέα.

— Επίσκεψη στο Ξενοδοχείο Παλλήνη, και στα Ν. Πλάγια.

— Προσκύνημα στη Μ.

Παναγία και στη συνέχεια περίπατος στη Νισαήτη.

— Επίσκεψη στην Παναγία της Μηχανιάνας.

— Ο χορός του Συλλόγου στο Κέντρο Κούνιες στο Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

Και ο κ. Καλιπάκης συνέχισε:

Προσπαθήσαμε αυτά τα δύο χρόνια για το καλύτερο παρόλο που δεν είχαμε πείρα. Θα προσπαθήσουμε τον υπόλοιπο χρόνο που μας μένει μέχρι την άνοιξη του 1999 που θα γίνουν οι εκλογές για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο ώστε το νέο Δ.Σ. με πολύ όρεξη να φέρει καινοτομίες ώστε το όφελος νάναι για τους κατοίκους της Ν. Τρίγλιας και την νεολαία της Ν. Τρίγλιας.

Στη συνέχεια η πρόεδρος της Γ.Σ. έδωσε τον λόγο στον ταμία του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας τον κ. Χριστ. Μανουσαρίδη ο οποίος παρουσίασε αναλυτικά τα έσοδα και έξοδα του Ταμείου.

Ο παρίας του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Δολκί-ράνης αναφέρθηκε με δύο λόγια στο ταμείο του οποίου αναλυτικό απολογισμό θα παρουσίαζε ο κ. Κωνσταντίνος Μελκής πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής του Συλλόγου που έκανε βέβαια τον έλεγχο και τα βρήκε εντάξει. Δυστυχώς όμως τόσο ο υπεύθυνος και ακούρατος απέναντι στο Σύλλογο κ. Μελκής δεν ήταν δυνατόν νάναι κοντά μας λόγω της νοσηλείας της συζύγου του σε Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης. Ευχηθήκαμε όλοι νάναι περαστικά και η κυρία Σαράφη έδωσε τον λόγο στην κ. Προύσαλη που εξέφρασε την επιθυμία να μιλήσει και μεπαξυ άλλων είπε:

Αν και δεν είμαι Τριγλιανή (όλοι διαμαρτυρήθηκαν για το αντίθετο) μένω και γω στα δικά σας πιστεύω. Θαύμαζα τις ενέργειες όλων των προέδρων που περπάσανε από τον κύρο Μπόλκα μέχρι σήμερα και εκτιμούσα τα άτομα που περπάσανε. Θαυμάζω όμως την πίστη του κ. Μήτσου στην παράδοση και αναγνωρίζω τις μεγάλες δυνατότητες

Συνέχεια στην 5η σελ.

Απο την καταστροφή του 22

Γράφτηκε το 1976 από τον αείμνηστο Χρυσό Καβουνίδη

Ήταν Αύγουστος του 1922.

Ήμουν μικρό παιδί τότε και μόλις είχα γυρίσει με τους γονείς μου από την Τρίγλια, όπου περάσαμε τις θερινές διακοπές μας.

Τακτοποιούσαμε το καινούργιο σπίτι μας στο Καντίκι της Πόλης, για μόνιμη και εγκατάσταση, ύστερα από τους και τους διωγμούς.

Εγώ, προσωπικά, ετοιμαζόμουν να γυρίσω στη Σμύρνη — όπως κάθε χρόνο από το 1919 — ως το 1922 — για να συνεχίσω τις σπουδές μου στην περίφημη Ευαγγελική Σχολή, κάτω από την άμεση επίβλεψη του Μεγάλου θείου μου Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομου.

Εκείνες τις μέρες κυκλοφορούσαν δυσάρεστες ειδήσεις, για την κατάσταση του Ελληνικού στρατού στο Μικρασιατικό μέτωπο.

Μιλούσαν για υποχωρήσεις, που μπορούσε να εξελιχθούν σε συμφορά. Αλλά όλοι είχαμε την ελπίδα, πως κάτι θα γίνει να σωθεί την τελευταία στιγμή, η κατάσταση.

Ξαφνικά, τα μαντάτα άρχισαν να γίνονται από μέρα σε μέρα πιο άσχημα.

Οι Τούρκοι άρχισαν στην Πάλη να παίρνουν θάρρος — θάρρος που δεν είχαν πρώτα — να κάνουν διαδηλώσεις, να ζητωκραυγάζουν τον Κεμάλ — Γιαμασίν Κεμάλ Πασά — και να γίνονται προκλητικοί απέναντι στους Έλληνες.

Οι καρδιές όλων μας, μικρών και μεγάλων, σφίγγονταν από την αγωνία.

Οι γονείς μου αποφάσισαν να καθυστερήσουν το ταξίδι μου προς την Σμύρνη, έως ότου ξεκαθαριστεί η κατάσταση.

Και ξαφνικά ένα πρωί ακούστηκε το τραγικό μαντάτο. Το μέτωπο έσπασε. Ο Ελληνικός Στρατός υποχωρεί άτακτα. Οι Τούρκοι προελαύνουν και οι άτακτοι του Κεμάλ καταστρέφουν τα πάντα στο διάβα τους, δεν αφήνουν τίποτε όρθιο, λεηλατούν, βιάζουν, σκοτώνουν.

Απέραντη αγωνία και απελπισία στις ψυχές όλων μας. Τι θ' απογίνουν οι δικαίματά μας, οι συγγενείς μας οι πατριώτες μας;

Ένα μεσημέρι φθάνει στο σπίτι κάτωχος ο πατέρας και μας διαβάζει ένα έγγραφο του Προέδρου της Τρίγλιας, πατρού κ. Κ. Κ. Κονδυλένιου — πατέρα της γυναίκας μου — υπογεγραμμένο από όλα τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, που ήταν μια απελτισμένη κραυγή, μια έκκληση:

Συμπατριώτη και φίλε κ. Φίλιππε Καβουνίδη σώσε μας. Κάνε ό,τι μπορείς, στείλε όσα καράβια μπορείς, πλήρωσε οτιδήποτε για λογαριασμό μας, να σωθούμε και θα στο χρωστάμε όσο ζούμε... εμείς και τα παιδιά μας...

Αυτά έλεγε το έγγραφο που το φύλαξα, σαν κειμήλιο, αλλά δεν το βρήκα ποτέ, δυστυχώς, στα αρχεία μου.

Ίσως ζουν ακόμη μερικοί από κείνους που το υπέγραψαν τότε και το θυμούν

σούν τον κόσμο. Και επειδή αυτά μόνα δεν θα έφθαναν εναύλωσε το «GENERAL CORDON» και το «Χελιδόνη», δύο άλλα ατιμόπλοια και τα έστειλε για τον ίδιο σκοπό.

Και ότι φρόντιζε να βρη να ναυλώσει και άλλα πλοία, για να μπορέσει να βοηθήσει τους συμπατριώτες μας, στην τραγική αυτή στιγμή, χωρίς να λογαριάζει υποχρεώσεις, έξοδα, θυσίες.

Η μητέρα μου έκλαιγε όχι μόνο για την καταστροφή του χωριού και της Ελλάδος, αλλά γιατί στην Τρίγλια ευρίσκοντο σε διακοπές, όλες οι αδελφές της, οι συγγενείς της και στην Σμύρνη κινδύνευε ο αδελφός της, Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος.

Όλοι είμασταν βουβοί, άλαστοι και κλαίγαμε.

Ο πατέρας συζητούσε με

«Κωνσταντινούπολις», που βρίσκονταν τις μέρες εκείνες, στην Πόλη. Θα δέχεται για τον σκοπό αυτό, ό,τι είχε και δεν είχε.

Παρ' όλες τις προσπάθειες του όμως δεν του επέτρεψαν να ναυλώσει το «Κωνσταντινούπολις», οπότε σκέφτηκε το «Βιθυνία» που ήταν όμως με ένα καζόνι στο ναυπηγείο.

Έτσι αναγκάστηκε να ναυλώσει και ένα ρυμουλκό για να βοηθήσει σε ώρα ανάγκης το «Βιθυνία».

Η μητέρα παρακαλούσε τον πατέρα, να σκεφθεί, το πως θα φύγουμε και μεις — ένα ποσόριο μικρά παιδιά τότε — να σωθούμε, γιατί ο πατέρας είχε ήδη τρεις κατωδικές σε θάνατο από το Τουρκικό κομιτάτο, για τις υπηρεσίες που προσέφερε στην Ελλάδα.

Και φυσικά τώρα υπήρχε κίνδυνος να τον εκτελέσουν οι εξαγριωμένοι Τούρκοι, από τη μια στιγμή στην άλλη.

Εκείνος όμως είχε άλλα στο νου του.

Και κάποια στιγμή τον ακούσαμε ήρεμα, μα αποφασιστικά, να μας λέει, πως πήρε την απόφαση, να πάει ο ίδιος στην Τρίγλια με το «Βιθυνία» — την ώρα που όλοι έφευγαν όπως — όπως απ' εκεί — για να μη διακινδυνεύσει το έργο της σωτηρίας.

Κι' αυτό, γιατί φοβότανε πως ο πλοίαρχος ή το πλήρωμα μπορούσε να φοβηθούν και να φύγουν, πριν ολοκληρώσουν το σωτήριο έργο τους.

Μάταια η μητέρα έκλαιγε και τον παρακαλούσε ν' αλλάξει γνώμη.

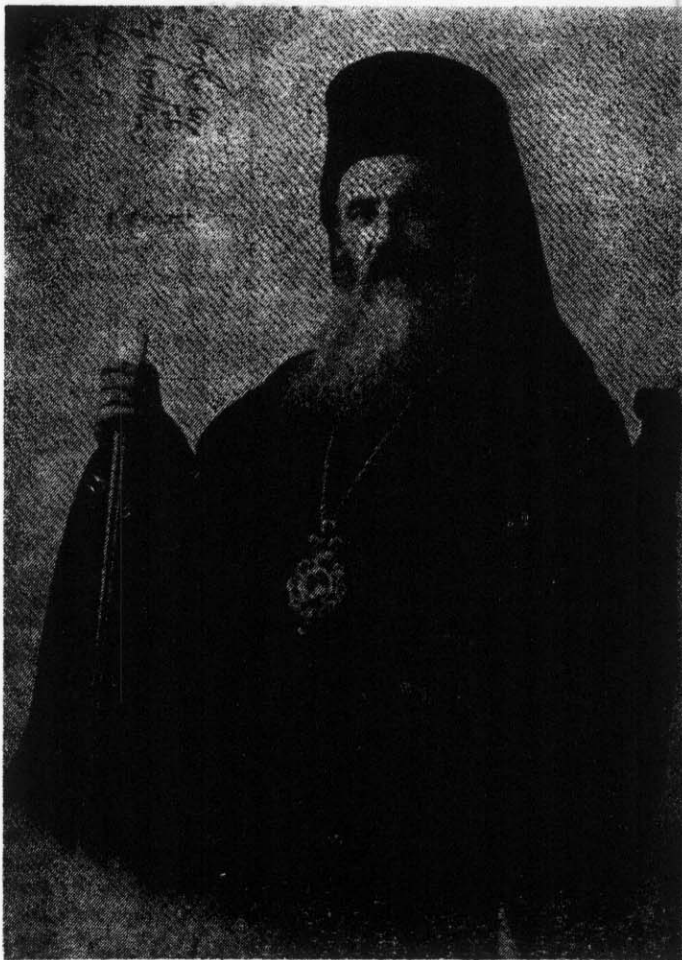
Μάταια επεκαλέσθη ότι είχε μικρά παιδιά, που κινδύνευαν να μείνουν ορφανά... Εκείνος επέμεινε...

Τελικά συμβιβάστηκε, με το να της υποσχεθεί, πως δεν θα βγει έξω από το πλοίο, στη στεριά, για κανένα λόγο...

Έτσι έφυγε το «Βιθυνία» με το ρυμουλκό και τον πατέρα και έφθασε στην Τρίγλια.

Βρήκε μια Τρίγλια έρημη από κάθε πλεούμενο. Και η τελευταία βάρκα είχε φύγει προς την σωτηρία.

Και χιλιάδες Τριγλιανοί

Ο Μητροπλίτης Χρυσόστομος Σμύρνης

ται.

Ο πατέρας, στη συνέχεια, μας είπε πως έδωσε εντολή να φύγει άμέσως για την Τρίγλια το «Ελλησποντος» και το «Τρίγλια», δύο δικαίματά μας πλοία, να σηκώ-

τον εαυτό του φωναχτά, γυρεύοντας λύση στο που και πως θα βρη και άλλα πλοία να στείλη.

Ξαφνικά ξεπήδησε στη σκέψη του η ιδέα να ναυλώσει ένα υπερωκεάνειο, το

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο κ. Μπιριτζής Δημήτριος και η δ. Ράδου Αναστασία.

— Ο κ. Πατοίκας Αθανάσιος και η δ. Σμαρών Ν. Καλάκη.

— Ο κ. Αλλής Γρηγόρης και η δ. Αναστασία Πατέρα.

— Ο κ. Μαλακούδης Μανώλης και η δ. Σόνια Ασλανίδου.

ΓΑΜΟΙ

— Ο κ. Βασιλείος Ανδρ. Αραπκιλής με την δίδα Αικατερίνη Χαλκιά.

— Ο κ. Πανέλας Νικόλαος με την δίδα Ευαγγελλία Τσακάλου.

— Ο κ. Βασιλείος Σωτ. Αραπκιλής με την δίδα Άννα Πεπόνη.

— Ο κ. Φώτιος Ελευθερίου με την δίδα Θεοδοσία Μαργαράκη.

— Ο κ. Χρήστος Μούχλας με την δίδα Γεωργία Στεφανή.

— Ο κ. Νικόλαος Βιελής με την δίδα Δήμητρα Κηροπούλου.

— Ο κ. Αναστάσιος Καραποστόλου με την δίδα Παρασκευή Ξανθοπούλου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο κ. Χατζηπαύλος Θόδωρος και η σύζυγός του Χρυσούλα Παπαγεωργίου απέκτησαν αγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο κ. Γεώργιος Νουκάρης και η σύζυγός του Άννα Δελημανώλη βάπτισαν το κορίτσι τους και το ονόμασαν Αθανασία.

— Ο κ. Εμμανουήλ Νουκάρης και η σύζυγός του Παναγιώτα Δάλου βάπτισαν τον γιό τους και τον ονόμασαν Κωνσταντίνο.

— Ο κ. Γεώργιος Νουκάρης και η σύζυγός του Βασιλική Γιάννογλου βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Δημήτριο.

— Ο κ. Αντώνιος Πέτρου με τη σύζυγό του Ακίνδυνη Μαλακού βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελένη.

— Ο κ. Θεόδωρος Μπέης και η σύζυγός του Μελομένη Περίκη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αστέριο.

ΚΗΔΕΙΕΣ

— Ευθαλία Βακαλοπούλου.

— Χριστόφορος Μπολάκης

— Βουδούρη Αικατερίνη.

— Μπιγίνα Κουρατζίνου.

— Ευδοκία Μήτσου

— Μαρία Λάμπουλου

— Αργυρώ Τουρακιμάνη

— Απόστολος Γερακούδης

— Χρήστος Αρχίδης

— Δάφνη Αλτίνη.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

— Η κ. Παπαλεξανδρή Ελευθερία και η Κοτσαφτίκη Μαρία συγχαίρουν τον εγγονό και ανεψιό τους Στυλιανό Παπαλεξανδρή που πήρε το πτυχίο Ιατρού και του εύχονται καλή σταδιοδρομία. Τον εύχεται καλή σταδιοδρομία και ο Σύλλογος Τριγλιανών.

ΔΩΡΕΕΣ

Στο Παράρτημα του Συλλόγου απανταχού Τριγλιανών για το Λαογραφικό Μουσείο:

— Ανώνυμη 5.000 δραχ.

στη μνήμη του συζύγου της

— Η κ. Μπολάκη Σοφία

10.000 δραχ. στη μνήμη του

συζύγου της Χριστοφόρου

— Ο κ. Κωνσταντίνος

Χρήστος 5.000 δραχ.

— Η κ. Φανή Μήτσου 5.

000 δραχ. στη μνήμη της πε

θεράς της Ευδοκίας.

— Η κ. Ευαγγελία Καρα

γιαννάκη και η κ. Λούλα

Βαλασιμίδου 5.000 δραχ.

— Ανώνυμη 10.000 δρ.

— Η κ. Ευδοκία Κ. Μή

τσου 5.000 δραχ. στη μνήμη

της γιαγιάς της.

— Η κ. Χατζηπαυτιού Θρέ

ψη 10.000 δραχ. αντί στεφά

νι στη μνήμη Αυγουστίνη

Δημητρίου.

— Ο κ. Κωλίδης Λεωνί

δας 10.000 δρχ.

— Η κ. Αθανασίου Ανθού

λα 10.000 δραχ.

— Η κ. Ηλιάδου Αφρού

λα 20.000 δραχ. στη μνήμη

του συζύγου της Γεωργίου

— Ο κ. Καραγιάννης Ευ

στράτιος 20.000 δραχ.

ΔΩΡΕΕΣ

Για την ανέγερση του Ιεροού Ναού Αγίου Χρυσόστομου.

— Η κ. Τσίτερ Χαρίκλεια 50.000 δραχ.

— Η κ. Τσίτερ Χίλτα 30.000 δραχ.

— Η κ. Πάνναρου Άννα 50.000 δραχ. στη μνήμη του

συζύγου της Σταύρου.

— Η κ. Βουλγαράκη Όλγα

20.000 δραχ. στη μνήμη των νονέων της Ιωάννου

και Χρυσούλας.

— Ο κ. Ευπρωτίτης Βασί

λειος 10.000 δραχ. στη μνήμη

Δημητρίου Χρήστου.

— Η κ. Κυπριώτη Αναστα

σία 5.000 δραχ. στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου.

— Η κ. Μπόλακα Μελανία 30.000 δραχ. στη μνήμη του

συζύγου της Νικολάου.

— Ο κ. Νυστάζος Γεώργιος του Αποστ. 5.000 δραχ.

— Ο κ. Νυστάζος Γεώργιος του Ευαγ. 5.000 δραχ.

— Η κ. Αρπιελά Αικατερίνη 20.000 δραχ.

— Η κ. Κοτζιάστρατη Μέλπω 5.000 δραχ.

— Η κ. Παυλίδου Δέσποινα 30.000 δραχ.

— Ο κ. Νικ. Αγγέλου 10.000 δραχ.

— Η κ. Σαρρή Αικατερίνη 100.000 δραχ.

— Η κ. Συμεωνίδου 50.000 δραχ.

— Η κ. Κωνσταντίν Μάριαν 20.000 δραχ.

— Η κ. Μεγαλοσικονόμου 50.000 δραχ.

ΔΩΡΕΕΣ

Για την συνδρομή τους στον Σύλλογο απανταχού Τριγλιανών και για

την εφημερίδα «Τριγλιανὰ Νέα».

— Ο κ. Γιάννογλου. Ελισσαίος 5.000 δραχ.

— Ο κ. Καγιόπουλος Δημήτριος (Αμερική) 5.000 δρ.

— Ο κ. Κωνσταντίν Μαριάντης 5.000 δραχ.

— Η κ. Δημητράκου Ευθυμία 5.000 δραχ.

— Η κ. Γιοσεμιάκη Αικατερίνη 5.000 δραχ.

— Ο κ. Δημητριάδης Χαράλαμπος 5.000 δραχ.

— Η κ. Δημητριάδου — Αυτροκάπη Ελενη 5.000 δρ.

— Η κ. Σγουρή — Γρηγορίου Καλλιόπη 5.000 δρ.

— κ. Γιαρένη Σοφία 5.000 δραχ.

— Η κ. Σαρρή Αικατερίνη 10.000 δραχ.

— Η κ. Μπαξεβάνη Χαρκλεια 5.000 δραχ.

— Ο κ. Σαρρής Αλέξανδρος 2.500 δραχ.

— Η κ. Σαρρή Αικατερίνη 2.500 δραχ.

— Η κ. Παπαλεωνίδα Σμαρών 10.000 δραχ.

Έκφρασή Ευχαριστιών

Οι μαθητές και οι δάσκαλοι του 2ου Δημοτικού Σχολείου Ν. Τρίγλιας ευχαριστούν τα μέλη του παραρτήματος του Συλλόγου Τριγλιανών γιατί κάθε φορά που τους ζητήθηκε χώρος του Συλλόγου μας δόθηκε με περισσή προθυμία.

Έτσι όλες οι τάξεις επισκεφτήκαμε το θαυμάσιο Λαογραφικό Μουσείο του Συλλόγου. Είδαμε και θαυμάσαμε σκευή, εργαλεία, ενδυμασίες, στρωσίδια, φωτογραφίες από την Παλιά και Νέα Τρίγλια, φωτογραφίες

των προγόνων μας και πολλά άλλα ενθάρσια. Ευγενέστατα τα μέλη του Συλλόγου μας εξηγούσαν το τι είναι το καθένα, σε τι χρησίμευε, πώς το χρησιμοποιούσαν και έλυναν τις απορίες μας.

Δυο φορές που χρειαστήκαμε για εκδηλώσεις του Σχολείου την αίθουσα ΙΟΡ ΔΑΝΗ ΣΤΕΡΓΙΟΥ μας παραχωρήθηκε με την ίδια προθυμία και ευγένεια.

Γι' αυτό τώρα που τελείωσε η σχολική χρονιά νιώθουμε την ανάγκη να σας πούμε και γραπτά το ευχαριστώ μας.

Για τους μαθητές και τους δασκάλους του 2ου Δημ. Σχολείου Ν. Τρίγλιας Ο Διευθ. του Σχολείου Σωκ. Νικολαΐδης

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο Σύλλογος Τριγλιανών συγχαίρει τους δασκάλους καθώς και τους μαθητές της ΣΤ' Τάξης του 2ου Δημοτικού Σχολείου οι οποίοι δουλεύοντας με πολύ όρεξη, επιμονή και υπομονή προετοίμασαν την εργασία τους με θέμα «Το μετόχι του παλιού χωριού μας» ενώ με απaráμιλλο κέφι παρουσίασαν το θεατρικό σκετς και εύχεται σε όλους καλές διακοπές.

Ιδιοκτησία:

**ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ**

Καψα 1

Τ.Κ. 546 26

Θεσσαλονίκη

Εκδότης - Διευθυντής

ΜΗΤΣΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ

Πρόεδρος

Γραφείο

Τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αν. Θράκης 21

Τηλ. 914.464

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ '22

και κάποιους των γειτονικών χωριών είχαν συγκεντρωθεί στην παραλία και περιμέναν την σωτηρία — το βαπόρι που θα έστελνε ο Φίλιππος Καβουνίδης.

Χιλιάδες μπήκαν έτσι στο πλοίο σώζοντας τελικά τη ζωή τους και ό,τι πιο πολύτιμο κατέρθωναν να πάρουν μαζί τους.

Σε κάποια στιγμή ο πατέρας, παραβαίνοντας τις υποσχέσεις που είχε δώσει στη μητέρα, πήρε μερικούς ναύτες απλωμένους και βγήκε στη στεριά.

Γύρισε τις εκκλησίες της Τρίγλιας πήρε τις πιο πολύτιμες και θαυματουργές εικόνες την ΠΑΝΤΟΒΑΣΙΛΙΣΣΑ και την ψηφιδωτή ΑΓΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ, πήρε τα δισκοπότηρα, τους χρυσούς και ασημένιους σταυρούς των εκκλησιών, πήρε τα μισοικά όργανα, που ο θος είχε χαρίσει στην Τρίγλια, και τα έφερε στο πλοίο. Αργότερα τα παρέδωσε στην Ελληνική Κυβέρνηση.

Όταν πια άδειασε η παραλία από τον κόσμο, το «Βιθυνία», γεμάτο κόσμο ως τα κατάρτια, εγκατέλειψε την Τρίγλια και ο πατέρας δακρυομένος έβλεπε, για τελευταία φορά το χωριό του. Το χωριό που γεννήθηκε και αγάπησε να χάνεται ογιά - σιγά από τα μάτια του..

Σε λίγο οι Τούρκοι έφθασαν στο χωριό, έπαισαν τους λίγους που έμειναν εκεί και θέλησαν να τους σκοτώσουν όλους.

Ο φόβος όμως των αντιποίνων στις τουρκικές οικογένειες που κρατούσε στο «Βιθυνία», σαν όμηρους ο πατέρας, τους κράτησε.

Και έτσι σώθηκαν και οι λίγοι που είχαν απομείνει στο χωριό και κατόπιν με χιλιά θάσανα να σωθούν προς την Πόλη, αργότερα.

Το «Βιθυνία» έφθασε στη Ραιδεστό και άρχισε να βγάζει τον κόσμο και τα πράγματα που είχε σώσει ο καθένας.

Σε λίγο θα ξαναγύριζε στην Πόλη να συνεχίσει την επισκευή του, για να πάρει κι αυτό, αργότερα, το δρόμο του γυρισμού προς την Ελλάδα.

Την όμορφη αυτή ανάμνηση, όμορφη γιατί αφορά μια προσπάθεια ενός ανθρώπου να κάνει κάθε θυσία, να κινδυνεύσει ο ίδιος για να σώσει τους φίλους του και τους

Όταν το «Βιθυνία» έφθασε στην Ραιδεστό, ο λογιστής του πλοίου στάθηκε στην έξοδο και σύμφωνα με εντολή του πλοίαρχου δέχονταν, από όσους έβγαίνουν στην στεριά, ότι μπορούσε και ήθελε ο καθένας να εισφέρει για να πληρωθεί μέρος από τα έξοδα τούτων πλοίων που εστάλησαν να τους σώσουν.

Και έδινε ο καθένας ό,τι ήθελε.

Βρέθηκαν όμως άνθρωποι — από εκείνους που σώθηκε η

το ναύλο του ριμουλκού! Τι ντροπή!!

... .. Σε λίγο με διάφορα πλοία δικά μας και ξένα, άρχισαν να συρρέουν οι Τριγλιανοί στην Τένεδο και ύστερα στην Ελλάδα.

Το «Ελλάςπονος», ριμουλκώντας Τριγλιανό ψαροκάϊκα, και γεμάτο πρόσφυγες Τριγλιανούς, έφθασε στην Ραφήνα και αποβίβασε τους πρώτους καινούργιους κατοίκους της. Σε μια γωνιά που το κουνούπα και οι ελπίδες πυρετοί θέριζαν τον κόσμο και που ύστερα από απέραντο μόχθο και προσπάθεια έγινε η σημερινή όμορφη πόλινχη, το δροσερότερο θέρετρο της Αθήνας.

Στην κορυφή ενός λοφίσκου, κοντά στη θάλασσα και δίπλα στο νεκροταφείο της Νέας Τρίγλιας — Ραφήνας διάλεξε μια θέση για τον αιώνιο ύπνο του ο πατέρας.

Έβαλε και άνοιξαν τον τάφο του εκεί, ζητώντας απ' όλους μας να τον εμπιστευθούμε στο χώμα της καινούργιας πατρίδας του, όταν κάποτε κλείσει τα μάτια του.

Ήθελε να συνεχίσει να βρίσκεται ανάμεσα στους συμπατριώτες του που τόσο αγάπησε.

Οι γραμμές μου αυτές, που έχουν σκοπό να μάθουν οι νεώτεροι πως έτυχε να βρεθούν ξεριζωμένοι στην γέα μας πατρίδα και να ξαναθυμηθούν οι πιο παλιοί τις πικρές ώρες της καταστροφής, ας είναι και ένα ευλαβικό μνημόσυνο στη μνήμη εκείνου που οτάθηκε πάντα παλὺ κοντὰ στο χωριό του, γραμμένο από το χέρι ενός από τους γιούς του, που έζησε μικρός όλες εκείνες τις πραγματικές ώρες, και που έμειναν ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη του.

ΧΡΥΣΟΣΤ. ΚΑΒΟΥΝΙΔΗΣ

Φίλιππος Καβουνίδης

συμπatriώτες του, οκιάζει μια αγνωμοσύνη τέλεια αδικαίολογητη.

Όλη η κληροπληροποίηση των τόσων δικών μας πλοίων και η ναύλωση των ξένων, απαιτούσαν, φυσικά, έξοδα. Τα έξοδα τα πλήρωνε όλα ο πατέρας. Δεν τα λογάριζε. Άλλωστε είχε το γράμμα της Δημογαριοντίας, που του έγραφε «κάνε ό,τι μπορείς να μας σώσεις. Μη σκεφθής τι θα ξοδέψεις. Θα σου χριστιάμε τη ζωή μας...

ζωή τους — που πήγαν στο λιμεναρχείο και κατήγγειλαν ότι στο πλοίο τους ζητούσαν ακριβό ναύλο!! Και αξιωματικός του λιμεναρχείου κατέφθασε να ελέγξει τι συμβαίνει.

Βρήκε τον λογιστή, άνοιξε την τσάντα, που έφερε ο καθένας ό,τι ήθελε και τη βρήκε να έχει χάρτινες τούρκικες λίρες και μετζήτα.

Μετρήθηκαν. Το ποσό, που είχε συγκεντρωθεί, δεν μπορούσε να καλύψει ούτε

Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας

Συνέχεια από την 15η σ. που έχει να βοηθήσει τον Σύλλογο και τους Τριγλιανούς..

Συγγνώμη για την ελακρυσία μου αλλά νοιώθω ότι σε γενικές συνελεύσεις υπάρχουν αδυναμίες και δεν υπάρχει συμμετοχή. Οι γονείς να λένε στα παιδιά τους να συμμετέχουν.

Η κ. Προύσαλη αναφέρθηκε σε κάποιες δικές της εμπειρίες με τους Τριγλιανούς, βρήκε θετικό το Μητρώο μελών και έκανε αναφορά στην παραίτηση του κ.

Φάνη Κάρατη και συγκεκριμένα πρότεινε να ετοιμάσουμε μια επιστολή και να υπογράψουμε όλοι μαζί και να του την στείλουμε.

Συνεχάρη, ζήτησε να γνωρίζει για τις ενέργειες που γίνονται και συνέστησε να μην ακούμε τίποτε και να τραβάμε μπροστά.

Στη Γ.Σ. τον λόγο πήραν:

— Η κ. Παρασκευή Δέσποινα: σχετικά με το θέμα της ενημέρωσης.

— Ο κ. Αθανασιάδης Νικόλαος, Διευθυντής του

Γυμνασίου Ν. Τρίγλιας έκανε ερώτηση για το που βρίσκεται το θέμα του Γενού Ναού που θα γίνει.

Δόθηκε απάντηση από τον κ. Μήτσου: Είδαμε πρώτα τι Ναό θα φτιάξουμε είπε και εξήγησε τις ενέργειες που έγιναν μέχρι τώρα. Είμαστε στο πάνε κι' έλα για τα σχέδια όμως αυτά θα πάνε σε μάκρος. Η προσπάθεια γίνεται.

— Η κ. Σμαρώ Παπαλεωνίδα πρότεινε να γίνει επιτροπή Ναού.

— Ο κ. Καλλιπάκης της απάντησε ότι η κίνηση πρέ-

πει να γίνει μαζί με τον ιερέα μας.

Η κ. Σαράφη βλέποντας ότι δεν υπάρχουν άλλες τοποθετήσεις ή ερωτήσεις και αφού έκανε κάποιες ανακοινώσεις για νέες εκδηλώσεις του Συλλόγου έδωσε τον λόγο στον κ. Μήτσου ο οποίος με το κλείσιμο της Γ.Σ. υποσχέθηκε ότι θα συνεχίσουμε και θα κάνουμε ότι είναι καλύτερο.

Ν. Τρίγλια 17 Μαΐου 1997 η πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης Χρυσούλα Σαράφη — Μπαρμπή